

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 332/2018
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живан Живановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2315/17 од 25.09.2017. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2315/17 од 25.09.2017. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 769/15 од 27.06.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од укупно 275.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара и на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 75.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.800,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за износ од 425.000,00 динара од чега на име претрпљених физичких болова за износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха за износ од 100.000,00 динара и на име душевних болова због умањења опште животне активности за износ од 225.000,00 динара, све са траженом законском затезном каматом од пресуђења, па до исплате, као и са вишком захтева за накнаду трошкова парничниг поступка за износ од 52.300,00 динара. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2315/17 од 25.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и првостепена пресуда у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву преиначена тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова у износу од 100.000,00 динара, по основу претрпљеног страха у износу од 100.000,00 динара и по основу душевних болова због умањења опште животне активности у износу од

75.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, док је у односу на одбијајући део одлуке о тужбеном захтеву жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, благовремено, изјавио ревизију, због битних повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 са изменама) и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима је вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Овај радни спор ради накнаде штете, покренут је тужбом 16.06.2011. године, а правноснажно је окончан 25.09.2017. године, после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да се ради о радном спору, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у коме би ревизија по члану 439. Закона о парничном поступку увек била дозвољена, већ о радном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела 700.000,00 динара, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић